

ществителни въ едно, а за да се съединятъ, трѣба съществително-то, кое-то опредѣлява *значеніе-то*, да се стави най напредъ и въ родителенъ падежъ; друго-то же що се опредѣля и изражава *нѣщо-то*, за кое-то се хортува, да се стави въ именителенъ падежъ и най изподирь. Н. п. *Kriegs-mann*, (отъ *Krieg* и *Mann*) военній человекъ; *Kalbskopf* (отъ *Kalb* и *Kopf*), теляна глава, и проч. Когато же по много съществителни се соединяватъ въ едно израженіе: то въ родителенъ падежъ се стави само онова, кое-то стои предъ съществително-то, за кое-то се хортува Н. п. *Die General-Feldmarschal-Lieutenants-Stelle*, Генераль-Фелдмаршалъ-Лютенантское мѣсто; и проч.

Забълежка) Тукъ е видно че се варди *родъ-тъ* само на онуй съществително, кое-то се опредѣля и кое-то се гужда на края. — Впрочемъ отъ туй общо правило има и исключеніе: — Всички-тъ съществителни сирѣчь що сж сложни отъ *Muth* (дерзость), при които, мъкаръ и туй слово да се стави на края, като опредѣляемо; и — слѣдователно трѣбаше спорядъ горнѣе-то правило да му се варди *родъ-тъ*: — спорядъ свойство-то обаче на Нѣмскій языкъ, туй не става; — защото ако и съществителное *Muth* да е мъжк. рода, но като